

Parashat Lech Lecha: The Covenant of the Pieces

Source Sheet by Rabbi Vanessa Harper

Focus text:

Genesis 15

(1) Some time later, the word of the Eternal came to Avram in a vision: "Fear not, Avram, I am a shield to you; Your reward shall be very great."

(2) But Avram said, "O lord God, what can You give me, seeing that I shall die childless, and the one in charge of my household is Dammesek Eliezer!"

(3) Avram said further, "Since You have granted me no offspring, my steward will be my heir."

(4) The word of the Eternal came to him in reply, "That one shall not be your heir; none but your very own issue shall be your heir." (5) [Then in the vision, God] took him outside and said, "Look toward heaven and count the stars, if you are able to count them"—continuing, "So shall your offspring be." (6) And he put his trust in God, who reckoned it to his merit.

(7) Then [God] said to him, "I am the Eternal who brought you out from Ur of the Chaldeans to assign this land to you as a possession."

(8) And he said, "O lord God, how shall I know that I am to possess it?"

(9) Came the reply, "Bring Me a three-year-old heifer, a three-year-old she-goat, a three-year-old ram, a turtledove, and a young bird."

(10) He brought all these and cut them in two, placing each half opposite the other; but he did not cut up the bird. (11) Birds of prey came down upon the carcasses, and Avram drove them away. (12) As the sun was about to set, a deep sleep fell upon Avram, and a great dark dread descended upon him. (13) And [God] said to Avram, "Know well that your offspring shall be strangers in a land not theirs, and they shall be enslaved and oppressed four hundred years; (14) but I will execute judgment on the nation they shall serve, and in the end they shall go free with great wealth. (15) As for you, You shall go to your

בראשית ט"ו

(א) אַתָּה ׀ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְּבַר־ה'

אֶל־אַבְרָם בְּמַתָּנָה לֵאמֹר אֶל־תִּירָא

אַבְרָם אֲנֹכִי מִגֵּן לְךָ שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד:

(ב) וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֲדוּשָׁם ה'

מִה־תַּתֵּן־לִי וְאֲנֹכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי

וּבֶן־מִשְׁק בֵּיתִי הוּא דֹמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר: (ג)

וַיֹּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי לֹא נִתְּנָה זָרַע וְהִנֵּה

בֶּן־בֵּיתִי יִנְרֹשׁ אֹתִי: (ד) וְהִנֵּה דְבַר־ה'

אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי־אִם אֲנִשְׁרָ

יֵצֵא מִמִּעֵיךָ הוּא יִירָשְׁךָ: (ה) וַיּוֹצֵא אֹתוֹ

הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַבֶּט־נָא הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר

הַכּוֹכָבִים אִם־תּוּכַל לְסַפֵּר אֹתָם וַיֹּאמֶר

לֹא כֹה יָהִי זָרַעְךָ: (ו) וְהֵאֱמַן בָּה'

וַיִּחַשְׁבֶּה לֹא צָדִיקָה:

(ז) וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה' אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ

מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֵת לְךָ אֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת

לְרִשְׁתָּהּ: (ח) וַיֹּאמֶר אֲדוּשָׁם ה' בְּמָה

אֵדַע כִּי אִירָשְׁנָה: (ט) וַיֹּאמֶר אֵלָיו קְחָה

לִי עֹגְלָה מְשֻׁלָּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלָּשֶׁת וְאַיִל

מְשֻׁלָּשׁ וְתֹר וְגֹזֶל: (י) וַיִּקַּח־לּוֹ

אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיִּבְתֵּר אֹתָם בַּתָּוֶךְ וַיִּתֵּן

אִישׁ־בִּתְרוֹ לְקִרְיַת רֵעֵהוּ וְאֶת־הַצֶּפֶר לֹא

בָּתֵּר: (יא) וַיֵּרֶד הָעֵיט עַל־הַפְּגָרִים

וַיֵּשֶׁב אֹתָם אַבְרָם:

(יב) וַיְהִי הַשָּׁמַשׁ לָבוֹא וְתַרְדֵּמָה נָפְלָה

עַל־אַבְרָם וְהִנֵּה אֵימָה חֲשֹׁכָה גְדֹלָה

נֹפֶלֶת עָלָיו: (יג) וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדַע

ancestors in peace; You shall be buried at a ripe old age. (16) And they shall return here in the fourth generation, for the iniquity of the Amorites is not yet complete.” (17) When the sun set and it was very dark, there appeared a smoking oven, and a flaming torch which passed between those pieces. (18) On that day God made a covenant with Avram: “To your offspring I assign this land, from the river of Egypt to the great river, the river Euphrates— (19) the Kenites, the Kenizzites, the Kadmonites, (20) the Hittites, the Perizzites, the Rephaim, (21) the Amorites, the Canaanites, the Girgashites, and the Jebusites.”	תָּלַע כִּי־גֵר ׀ יִהְיֶה זֶרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעֲבָדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: (יד) וְגַם אֶת־הַגִּזְי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּךָ אֲנֹכִי וְאַחֲרֵי־כֵן יֵצְאוּ בְּרַכְשׁ גָּדוֹל: (טו) וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־אַבְתְּיָךְ בְּשָׁלוֹם תִּקָּבֵר בְּשִׁיבָה טוֹבָה: (טז) וְדֹר רַב־יָעִי יָשׁוּבוּ הִנֵּה כִּי לֹא־שָׁלֹם עָנָן הָאֲמָרִי עַד־הִנֵּה: (יז) וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וְעַלְטָה הָיָה וְהָיָה תִנּוּר עָשָׁן וּלְפִיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה: (יח) בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת ה' אֶת־אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזֶרַעְךָ נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד־הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר־פָּרָת: (יט) אֶת־הַקֵּינִי וְאֶת־הַקִּנְזִי וְאֶת־הַקְּדָמָנִי: (כ) וְאֶת־הַחִתִּי וְאֶת־הַפְּרִזִּי וְאֶת־הַקְּרַפְּאִים: (כא) וְאֶת־הָאֲמָרִי וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַגִּרְגָּשִׁי וְאֶת־הַיְּבוּסִי: {ס}
--	---

Support text 1:

Genesis 2:18-22 God said, “It is not good for the Human to be alone; I will make a fitting counterpart for it.” (19) And God formed out of the earth all the wild beasts and all the birds of the sky, and brought them to the Human to see what it would call them; and whatever the Human called each living creature, that would be its name. (20) And the Human gave names to all the cattle and to the birds of the sky and to all the wild beasts; but no fitting counterpart for a human being was found. (21) So God cast a deep sleep upon the Human; and, while it slept, [God] took one of its sides and closed up the flesh at that site. (22) And God fashioned the side that had been taken from the Human into a woman, bringing her to the Human	בראשית ב': י"ח-כ"ב (יח) וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבֶדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֶזְרָא כְּנֶגְדּוֹ: (יט) וַיִּצְרֶה' אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־חַיֵּי הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מֶה־יִּקְרָא־לּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָא־לּוֹ הָאָדָם נָפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ: (כ) וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל־חַיֵּי הַשָּׂדֶה וְלֹא־מָצָא עֶזְרָא כְּנֶגְדּוֹ: (כא) וַיִּפֹּל ה' אֱלֹהִים ׀ תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אֶחָת מִצַּלְעָתָיו וַיִּסְגֵּר בָּשָׂר תַּחַתָּנָה: (כב) וַיִּכּוֹ ה' אֱלֹהִים ׀ אֶת־הַצֶּלַע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לֵאמֹה וַיִּבְרָא אֶת־הָאָדָם:
---	--

Support text 2:

Rashi on Genesis 15:10:2 BUT THE BIRDS SPLIT HE NOT — Because other nations are compared to bulls, rams and goats, as it is said (Psalms 22:13) “Many bulls have encompassed me”, and it says, (Daniel 8:20) “The ram which thou saw having two horns, they are the kings of Media and Persia” and it further says, (Daniel 8:21) “And the rough he-goat is the king of Greece” — and Israel is compared to young doves, as it is written, (Song 2:14) “O my dove that art in the clefts of the rock” — he therefore divided the animals indicating that other nations will gradually perish, but “the birds split he not”, suggesting thereby that Israel will live forever (Pirkei D'Rabbi Eliezer 28).	רש"י על בראשית ט"ו:י"ב' ואת הצפור לא בתר. לפי שהאמות נמשלו לפרים ואילים ושעירים, שנאמר סבבוני פרים רבים וגו' (תהל' כ"ב), ואומר האיל אשר ראית בעל הקרניים מלכי מדי ופרס (דניאל ח'), ואומר והצפיר השעיר מלך יון (שם), וישראל נמשלו לבני יונה, שנאמר יונתי ברחגי הסלע (שיר השירים ב'), לפיכך בתר הבהמות, רמז שיהיו האמות פלים והולכים, ואת הצפור לא בתר, רמז שיהיו ישראל קיימין לעולם:
--	--

Support text 3:

Daniel 8:16-26 (16) I heard a human voice from the middle of Ulai calling out, “Gabriel, make that man understand the vision.” (17) He came near to where I was standing, and as he came I was terrified, and fell prostrate. He said to me, “Understand, O mortal, that the vision refers to the time of the end.” (18) When he spoke with me, I was overcome by a deep sleep as I lay prostrate on the ground. Then he touched me and made me stand up, (19) and said, “I am going to inform you of what will happen when wrath is at an end, for [it refers] to the time appointed for the end. (20) “The two-horned ram that you saw [signifies] the kings of Media and Persia; (21) and the buck, the he-goat—the king of Greece; and the large horn on his forehead, that is the first king. (22) One was broken and four came in its stead—that [means]: four kingdoms will arise out of a nation, but without its power. (23) When their kingdoms are at an end, when the measure of transgression has been filled, then a king will arise, impudent and versed in intrigue. (24) He will have great strength, but not through his own strength. He will be extraordinarily	דניאל ח':ט"ז-כ"ו (טז) ואשמע קול-אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבה להלך את-המראה: (יז) ויבא אצל עמדי ובבאו נבעתי ואפלה על-פני ויאמר אלי הבה בן-אדם כי לעת-קץ החרון: (יח) ובדברו עמי נרדמתי על-פני ארצה ויגע-פי ויעמידני על-עמדי: (יט) ויאמר הנני מודיעך את אשר-יהיה באחרית הנועם כי למועד קץ: (כ) האיל אשר-ראית בעל הקרניים מלכי מדי ופרס: (כא) והצפיר השעיר מלך יון והקרן הגדולה אשר בין-עיניו הוא המלך הראשון: (כב) והנשפרת ותעמדנה ארבע תחתיה ארבע מלכויות מגוי יעמדנה ולא בכחו: (כג) ובאחרית מלכותם פהתם הפשעים יעמד מלך עז-פנים ומבין חידות: (כד) ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית
--	---

destructive; he will prosper in what he does, and destroy the mighty and the people of holy ones. (25) By his cunning, he will use deceit successfully. He will make great plans, will destroy many, taking them unawares, and will rise up against the chief of chiefs, but will be broken, not by [human] hands. (26) What was said in the vision about evenings and mornings is true. Now you keep the vision a secret, for it pertains to far-off days."	עֲצוּמִים וְעַם־קִדְשִׁים: (כה) וְעַל־שָׁכְלוֹ וְהִצְלִיחַ מִרְמָה בְּיָדוֹ וּבִלְבָבוֹ יִגְדִּיל וּבְשִׁלּוֹה יִשְׁתִּית רַבִּים וְעַל שָׂר־שָׂרִים יַעֲמֹד וּבְאַפָּס יָד יִשְׁבֵּר: (כו) וּמִרְאֵה הָעָרֵב וְהַפֶּקֶר אֲשֶׁר נֶאֱמַר אֱמֶת הָיָא וְאַתָּה סֵתָם הִחְזוֹן כִּי לַיָּמִים רַבִּים:
---	--

Support text 4:

Pesikta DeRav Kahana 5:2 Four [miraculous] things were shown by the Holy One to Avraham Avinu: Torah, sacrifices, Gehinom, and kingdoms. Torah, in the flaming torch; sacrifices, "bring for me a three-year-old heifer;" Gehinom, the smoking oven; kingdoms, "and there was a great dark dread." The Holy One said to Avraham Avinu, "all the time that your offspring engage in the first two will protect them from the second two."	פסיקתא דרב כהנא ה'ב' [ב] רבות עשיתה י"י אלהי נפלאתיך ומחשבתך וג' (תהלים מ:ו). ר' חננה בר פפא או' תרתי. כל נפלאות ומחשבות שחשבתה כדי שיקבל אבינו אברהם את המלכיות. אלינו (שם), בשבילנו, כדי שנעמוד בעולם. שמעון בר אבא בשם ר' יוחנן ארבעה דברים הראה הקב"ה לאבינו אברהם, תורה, וקרבנות, גיהנם, ומלכיות. תורה, ולפיד אש (בראשית טו:יז). קרבנות, ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת וג' (שם טו:ט). גיהנם, תנור עשן (שם טו:יז). מלכיות, והנה אימה חשכה גדולה וג' (שם טו:יב). א' לו הקב"ה לאבינו אברהם כל זמן שבניך מתעסקין בשתי' הן ניצולין משתים, כל זמן שבניך מתעסקין בתורה ובקרבנות הם ניצולין מגיהנם וממלכיות....
--	--